

Beslutningsforslag nr. **B 107**

Folketinget 2014-15

Fremsat den 26. marts 2015 af Jørgen Arbo-Bæhr (EL) og Henning Hyllested (EL)

Forslag til folketingsbeslutning

om, at civilregistreringen skal overgå fra folkekirken til kommunerne

Folketinget pålægger regeringen at fremsætte lovforslag om, at al civilregistrering, dvs. registrering af fødsel, fadderskab,

navngivning, navneændring og dødsfald, fremover skal ske i kommunerne.

Bemærkninger til forslaget

Danmark adskiller sig med hensyn til civilregistrering fra de lande, som omgiver os, f.eks. Sverige, Norge, Tyskland og Holland, ved at civilregistreringen foregår i folkekirken og ikke hos offentlige myndigheder.

Sønderjylland er dog en undtagelse, da civilregistreringen her foregår i kommunerne. Årsagen er, at Sønderjylland i perioden fra 1864 til 1920 var under tysk herredømme, hvor civilregistreringen foregik på kommunekontoret. Da Sønderjylland ved genforeningen kom tilbage til Danmark, besluttede man, at civilregistreringen fortsat skulle ske i kommunerne. Man gik dengang ud fra, at resten af Danmark snart ville følge efter og overflytte civilregistreringen til kommunerne. Men det skete som bekendt ikke.

I dag bliver både fødsler, fadderskab, navngivning, navneændring og dødsfald behandlet af folkekirkens personregisterførere i den enkeltes bopælssogn. Ved fødsel sørger hospitalet/jordemoderen for anmeldelse til moderens bopælssogn. Omsorgs- og faderskabserklæring udfyldes digitalt. Hvis den indsendes inden for de første 14 dage efter fødslen, sendes erklæringen til bopælssognet. Indsendes den senere end 14 dage efter fødslen, sendes den til Statsforvaltningen. Navngivning og navneændring skal ske digitalt, og de udfyldte attester bliver sendt til personregisterføreren i bopælssognet. Ved dødsfald udsteder lægen dødsattesten, og bedemanden eller den pårørende selv sørger herefter for, at dødsfaldet anmeldes til personregisterføreren i bopælssognet.

Hvis der er mangler eller fejl i de digitale oplysninger, retter sognets personregisterfører henvendelse til den enkelte borger for at få de manglende oplysninger eller få fejlen rettet.

Folkekirken får indirekte kompensation for udgifterne til civilregistrering via statens tilskud til præstelønningerne.

For mange borgere føles det mærkeligt, at folkekirken, som de ikke har noget at gøre med til daglig, skal blandes ind i fødsel, navngivning, fadderskab og øvrige civile anliggender. De savner fornuftige begrundelser for, at folkekirken skal have ansvar for disse civile registreringer.

Gennem en årrække har man kunnet konstatere, at folkekirken har en aftagende betydning for befolkningen i Danmark:

Medlemstal

I 1990 var 89,3 pct. af befolkningen medlem af Folkekirken. I 2014 var antallet af medlemmer faldet til 78,4 pct. I København var antallet af medlemmer faldet fra 80,3 pct. til 60,9 pct.

Dåbsprocent

I 1990 blev 80,6 pct. af alle nyfødte døbt, og dermed blev de medlem af folkekirken. I 2012 var antallet af døbte faldet

til 65,6 pct. af de nyfødte. I København var antallet af døbte faldet fra 58,8 pct. til 42,5 pct.

Konfirmation

I 2001 blev 77 pct. af de unge konfirmeret. I 2013 var andelen faldet til 71 pct. I København var det 43,3 pct. af de unge, der blev konfirmeret i 2013.

Kirkelige vielser

I 2006 var der 15.212 kirkelige vielser, 18.779 borgerlige vielser og 1.742 kirkelige velsignelser af borgerligt viede. I 2013 var der 9.675 kirkelige vielser, 15.531 borgerlige vielser og 1.352 kirkelige velsignelser af borgerligt viede.

Kirkelige begravelser

I 2006 var der 49.757 kirkelige begravelser og 4.801 begravelser uden medvirken af en præst. I 2013 var der 43.310 kirkelige begravelser og 6.230 begravelser uden medvirken af en præst.

I 2013 var det ca. 83 pct. af alle, der døde i Danmark, der blev kirkeligt begravet. I 2012 var tallet ca. 87 pct.

Disse statistikker viser, at folkekirken har en stadig aftagende betydning for befolkningen i Danmark, og at stadig færre benytter folkekirken ved livets store begivenheder som fødsel, dåb, konfirmation, ægteskab og død.

På denne baggrund mener forslagsstillerne, at tiden er inde til at overflytte civilregistreringen fra folkekirken til kommunerne eller anden offentlig instans. Forslagsstillerne kan ikke få øje på nogen anden årsag til, at folkekirken stadig har ansvaret for civilregistreringen, end at det er en gammel tradition.

I Københavns Kommune ønsker man at få adgang til at foretage civilregistrering. Forslagsstillerne anbefaler, at regeringen påbegynder det nødvendige lovforberedende arbejde, således at civilregistreringen kan overgå til kommunerne. Det burde kunne ske meget enkelt, ved at de regler og den praksis, der gælder for Sønderjylland, overføres til hele landet.

Når civilregistreringen overflyttes til kommunerne, bør kommunerne modtage økonomisk dækning fra staten, der svarer til de nuværende udgifter, som folkekirken har til civilregistrering. Dette finansieres, ved at statens tilskud til præstelønningerne nedsættes med samme beløb.

Kilder:

Kirkestatistik: folkekirkens medlemstal, døbte, konfirmerede, kirkelige vielser og kirkelige velsignelser, kirkelige begravelser.

Statistikbanken: tabel HISB3, borgerlige vielser, tabel KM4, begravet uden gejstlig medvirken.

Skriftlig fremsættelse

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om, at civilregistreringen skal overgå fra folkekirken til kommunerne

(Beslutningsforslag nr. B 107)

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.